

okroglo 6 milijonov lir. Vbogi ljudje pobirajo po celem svetu krajcar za krajcarjem za „vbo-gega jetnika v vatikanu“, visoki duhovniki pa zaigrajo denar. Kdor ima preveč denarja, naj ga le nese v klerikalne zavode.

Ruska armada. Ruska državna zbornica dovolila je za vojno mornarico 500 milijonov rublov (1 rubel je 2½ kron). Kakor znano, so Japonci rusko mornarico v vzhodnjem morju popolnoma uničili in se mora vsled tega novo zgraditi. Z dovoljenim denarjem bodejo Rusi zgradili: 4 velikanskih vojnih parnikov, od katerih bode vsak 45 milijonov koštal; 4 pancernih križaric (stane vsak 7 milijonov); 2 pancerni križarici (po 4 milijonov), 36 torpedov in 12 podmorskih bark itd. Tako velikanske svote denarja ima Rusija za barke. Svoje ljudstvo pa pušča v bedi, lakoti in propalosti umirati!

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Stecken-pferd-lilijino-mlečno milo od tvrdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobri povsod. 229

Dopisi.

Mestinje. Umrl je po daljši bolezni g. Blaž Detiček dne 31. julija v bolnišnici vsmiljenih bratov v Gradcu. Zapušča žaljučo ženo in 4 nedoraslih otrok. Bil je tukajšnji vzorni gospodar; postranski zasluge mu je bila vožnja. Bil je vzgledni naprednjak ter vsakem prijazen; svojega političnega nasprotnika ni sovražil, kakor se kažejo naši klerikalci, ki očitno kažejo na sprotniku svoje sovraščvo. Napredno misel je zagovarjal pri vsaki priložnosti do zadnje ure. Laž je toraj, da je bil on zadnji čas pristaš klerikalne stranke, kar trdi tukajšnji dopisnik v štev. 32 „Slov. gospodarja.“ Toraj mirno počivaj, Blažek, v dalnjem hladnem grobu, dokler se enkrat vidimo! Tvojega groba mi žaljuči ne bodo obiskovali, pač pa tvoja napredna misel in prijateljski spomin naj vedno med nami živi.

Stoperce. Toča je uničila dne 6. avgusta t. l. njive in gorice skoro popolnoma, vse pridelke, katere smo pričakovali; padala je kakor drobna kokošinja jajca. Prosimo za pomoč!

Sv. Barbara v Halozah. Včeraj dne 6. avgusta, t. l. je ob 3. uri popoldan šla debela toča kakor orehi, ter nam je tri certtine pridelka vzela; prosimo torej sl. uredništvo naj blagovoli se za nas pri g. Ornigu potruditi, in državnega poslanca opozoriti, de se kar najhi-

treje škodo po komisiji pregleda in nam potreba podpora podeli.

Sv. Barbara v Halozah. Prve čase je slovela Barbarska fara daleč na okoli radi nepozabnega nam župnika Rajča in radi dobrega vinskega pridelka. Ali žali Bog, sedaj pa nam posiljajo same pohujšljive duhovnike, kakor Šorn, Rabuza, Vogrin in Berk. Ta Berk že je tako pohujšanje pri nedolžnem otročjem ženskem spolu delal, da se celo najhujši surovež ne bi kaj takega upal storiti. Sedaj šele vidimo, kam pelja pod duhovsko komando izobraževalno njihovo društvo. Tam se mladina vadi najstudejšemu življenju v prid njihovim pohotnim namenom. Slučaj dekleta Tumbla in Liharica, katere sedaj pretačejo bridke solze po kaplanu Berku, kateri je kar ob polnoči 1. avgusta t. l. odnesel svojo grešno kožo roki pravice. Ali se ne sramuje župnik Vogrin pred farani, ko je jim v nedeljo dne 3. avgusta t. l. raz prižnice izjavil, da je šel g. kaplan Berk na „potovanje“; zakaj lažete na svetem mestu, kakor Vi pravite da je prižnica? Kdo pa Vam bode več verjel, ako bi tudi govorili kakor Salomon? Vas pramo, zakaj se ne opravičite, ko znate tako izvrstno lagati faranon? zakaj ne pobrišeše Vi za Vašim kaplanom Berkom? zakaj ne priskrbite si takoj Vašega kosmatega Cirila frančiskana, da ne bi pozne službe božje izostale po Vašej krividi? zakaj niste dali zvoniti ubogemu siromaku Megeti, ko so mu iz usmiljenja možje iz občine Gruškovec zvonili? zakaj ste imeli brezplačen pot v odpoved zvonenja, medtem ko si drugač prav mastno zaračunate? zakaj ste kričali nad botro, ko je prinesla na krst otroka c. k. načelnika, ko Vas je čakala od poldneva do večera, ko ste se Vi z Vašoj Špelico pripeljali iz Ptuja ter se izrazili, da se sakramenti ne delijo popoldan? Dobro Vas poznamo; ako bi Vam farani nosili denarje še pozno v noč, se ne bi utrudili! Ako se ne bodoce poboljšali, Vas bodočemo začeli z najostrejšo krtaco česati!

Vurberg. Vurberski kranjski rešetarji kaj dobro kjeft delajo; čez leto so rešetarji klerikalci a zdaj že zopet havzirajo in agitirajo od koče do koče ti fanatikerji za občinske volitve; celo v sosedni fari. Menda bi še radi županovali na Vurburgu; kaj-li, ali imajo tako dober zasluge pri tem? Kaj pa bodo potem storili? — Potem pa bodo gimpelne prodajali! Kjeft je kjeft!

Hoče. Zadnjo nedeljo smo imeli v Hočah spet teater. Gg. Čuki in Čukeci hoški so pod komando g. maršala kaplana Baznika v rdeči monturi, pa z rdečimi kapami, bandelcami in

kurjimi peresi za čepicami privandrali kaj pa nosimo v našo vas. Neki ljudje so strmeli in kaziali na tele gg. štigličke. Drugi so mislili, da so sami Turčini nam prišli na krov, tretji so pa smejni in smejni. A gospodine Baznik je pogledal na svoje Čukice z iskrimi očmi — — — Kaj pa! Odpotovali so naši vrli rdeči-črni Čukeci na velikanski čukov shod v Št. Jur. ob ž. Seveda, tam je bilo kaj! Pa ko bi Hoči Čuki se ne udeležili te vesoljne „Čukarije“ svet bi se bil razrušil in zato je prav dobro koristno, da so bila ondi. — Čuk — čuk!

Hoče. Nedeljo dne 18. avgusta popoldne v gostilniškem vrtu g. Maks Jellinek priredi v selica z godbo iz Maribora. Ker je g. Jellinek vrl naš pristaš, se uljudno vabijo somišljeniki tej veselici. Torej „Štajercijanci“ na noge!

SUKNA

in modno blago za gospode in gospe
priporoča izvozna hiša 140

Prokop Skorkovsky in sin

v Humpolcu na Češkem.

Vzorec na zahtevo franko. Zelo zmerne

cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske oblete.

ZEFIR

Grozni potres v marmarskem morju.

Čez 1000 mrtvih. — 15 mest razrušenih.
Velikanska škoda.

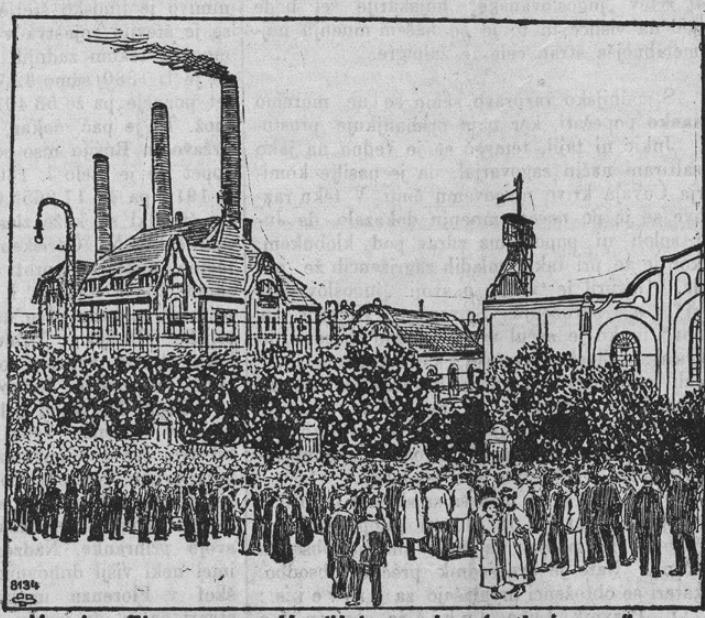
Dne 10. avgusta in naslednje dni zgodil se je v marmarskem morju in ob njegovih bregih velikanski potres. Na tisoče ljudi je zabilo vse, lastnino in zdravje, celo življenje. Cela vrsta lepih, cetočih mest je kar izginilo površja.

Očividci poročajo o katastrofi: V Dardalah se je čutilo okoli 30 potresnih sunkov. Enem mestu prišel je iz zemlje nakrat vrelec, ki je potem zopet izginil. Hisa, zlate kamene, so se hipoma porušile. Cele zgrade ob morskem bregu so izginile v razburjenih lovih. Hudo trpela so mesta Troja in Pergam od mesta Rodosto se vidi le še par razvalin. Med Ganosom in Choro stal je ves morski breg v plamenih. V Konstantinopol prihajajo vedeni parniki, napolnjeni z ranjenci in mrtvi. Voda po bregovih je kar vrela in parniki vsega niso mogli blizu priti. Mesta Myriophylos, Gans, Cyora, Phatanos, Kerasia, Milla in Utudera so vsled potresa in ognja popolnoma črena ter porušena.

Skupno je 15 mest popolnoma razrušenih. Več kot 1000 oseb je izgubilo pri tej nesreči svoje življenje. Škoda se severno doslej ne more ceniti; a to je gotovo, da neneštete milijone. Več o tej velikanski katastrofi bodočemo v prihodnjih številkah počali in prinesli tudi tozadne slike.

Velika rudarska nesreča.

Te dni se je izvršila zopet huda rudarska nesreča, ki dokazuje vso žalostno in nevarno življenje junakov »črnega diamata«. To je tudi največja rudarska nesreča na Nemškem. Zgodila se je v rudniku Lothringen v Gerhi pri Bochumu. Razstrelili so se strupeni plini (Schlagwetter) in zasuli skoraj vse rudarje, ki so se v jami nahajali; le malo del rudarjev je bilo zamoglo rešiti. Skupno se poroča, da je našlo pri tej nesreči 127 rudarjev svojo smrť. Rešilno moštvo je sicer takoj na junaški način nastopal, da bi rešilo svoje tovariše; a bilo je vsed vedno ponavljajoči se razstrelb jako težavo. Mrliči so bili grozno razmesnjeni in sežgani. Večidel se jih sploh ni moglo izpoznati. V rokah mrličev se je opazilo lase in cunje, kar dokazuje, da se je v smrtnem strahu med zagreblijenimi rudarji razvili groziti boj za boljši in zračnejši prostor. Iz jame rešeni pri povojenju strašne podrobnosti. Naša slika kaže vhod v rudnik, kjer se je zgodila nesreča. Na stotine žensk in otrok je tu obupano čakalo, da se vrne mož in oče; pa zamān, — le mrliče, razmesnjene mrliče so odvajali rešilni automobile in vozovi. Prav žalostno je tudi dejstvo, da se je zgodila pri pogrebu ponesrečen-

Vor dem Eingang zur Unglückszeche „Lothringen“.

cev zopet druga nesreča; neki motorni voz cestne železnice skočil je namreč iz tira. Pri tej drugi nesreči bilo je zopet 3 oseb smrtnonevarno, 10 pa težko ranjenih. Nesreča v Bochumu napravila je seveda v vsej javnosti veliko razburjenja. Nemški cesar se je takoj odpeljal nalice mesta.

Novice.

Veseli pogreb. V mestu Locarne v Šumrli je konjski trgovec Somari. Zapustil 20.000 frankov premoženja, katerega večji del je določil za tamošnjo bolnišnico. Zanimivo je njegov testament in njegov pogreb, ki si je v testametu naročil. Za trugo korakala mestna godba, ki je do pokopališča moralna in vesele koračnice svirati. Za godbo peljal je ljubši konj pokojnika voz, na katerem je bil dva soda belega in dva soda rdečega vina. Vseh 200 metrov se je pogreb vstavljal in obreženci so smeli piti, kolikor so hoteli. Peljevale so pesmi in vpili pokojniku „živio.“ Pogreb se je udeležilo 1700 oseb. . . Somari je tudi v življenju vedno vesel človek.

Brihtna glava. Neki kmet prišel je k moštru na spoved. Ukradel je bil sosedu in svino in ker ga greh tako hudo teži, prosi moštra za nauk, kaj da naj stori. — »Hrabi pravi fajmošter, „koliko pa je bila svina v mošču?“ — „Sedem goldinarjev“, odgovoril kmet. — „Dobro, moj sin, prinesi mi jutri sedem goldinarjev; dal jih bodočem obkradenem nazaj in ne bodočem mu povedal, da si ti taret. — Drugi dan pride res tatinski kmet k fajmoštu in mu prinese — 21 goldinarjev. Zadnjo vpraša fajmošter, zakaj je toliko denarjev prinesel. — „Ja, gospod fajmošter, pravi kmet,

ko poceni bi ne dobil nikjer svinj in zato
v sosedstvu ponoči še ostali dve svinje ukradel.

2000 let staro vino. V bližini mesta Bor-
deaux našli so v nekem starem grobu iz prvega
stotinja po Kristu čudno posodico, ki je bila
polnila pol metra dolga. V tej sirični posodi
stali so neki prašek; ko so ta prašek kemično
analizirali, našli so, da je to ostanek prastarega
vina. To vino je bilo torej skoraj 2000 let staro.

Izbogjeni zakladi. Naši čitatelji se bodejo
spominjali na klošter v Čenstohanu, kjer so
izrenostni menihi tako grozovite zločine uganjali.
Hrani ropar in morilec je bil menih Macoh. Te
dnevi pa je pustila ruska vlada z vojaki klošter
izključiti. Iskali so milijonske zaklade tega
"božjega pota", katere so menihi pokradli in
poskrbili. Baje so v tem kloštru tudi kronski bi-
ben nekdanjega poljskega kraljestva poskrbili.
Preiskava pa je končala brez uspeha. Ni čuda,
kar je enkrat v kremljih takih menihov, to
se zagleda v več božjega solnca.

Ruske razmere. Pred kratkim obrnili so se
prebivalci ruske vasi Osipovka z neko prošnjo
za visjo oblast. Vas šteje 8000 prebivalcev. Ti
so v sled te prošnje nakrat izvedli, da ruska
vlada sploh o tej vasi ničesar ne vede, da ni vas
nikjer vknjižena in da slavna oblast doslej sploh
niti pojma ni imela, da eksistira kje na božjem
svetu vas Osipovka. Zanimivo pa je, da vas že
desetletja obstoji, da ima svoje župane itd. Vas
se ne nahaja na nobenem russkem zemljevidu,
pa jo imajo Japonci na svojih zemljevidih
naučeno. Bržkone se gré tukaj za velikansko
pljupino, ki so jo izvršili znani sleparski russki
zadružniki. S tem da so obstoj vasi zamolčali in
zadržali, so lahko ti poštenjaki skozi desetletja
ne davke prebivalcev v lastne žepe spravili.
Taj tacega je pač le na Russkem mogoče.

Velika železniška nesreča se je zgordila v
Braziliji na glavnem kolodvoru mesta Rio de
Janeiro. Dva osebna vlaka sta v polni vožnji
skupaj trčila. Več kot 200 ljudi je bilo pri tem
narančnost zmučkanih in ubitih. Pod razvalinami
vlakov pa je še mnogo mrtvih pokopanih.

Cloveška zverina. Amerikanski listi poro-
čijo zdroj o nekem Francesku Suarezu, ki si je
neodvisno kraljestvo. Tam izkorisča velikan-
ske gozdove, ki so zlasti na dragocenem lesu
na kavčku bogati. Suarez spravljal je baje nad
300.000 domaćinov pod svojo oblast. Z groznim
trpinjem jih je v pravo suženstvo prisilil.
Kdo se mu kdo ne pokori, pusti mu takoj roko
nogu odsekati, v drugem slučaju pa glavo.
Domačini mu morajo zahtevane množine kav-
čuka prinesti. Ako ga ženske ne vbogajo, pusti
jih žive vzdati ali na solncu od lakote umreti.
Celo lastnega brata je Suarez postil na smrt
absoluti, ker se mu ni hotel ukloniti. Okoli
sebe ima malo armado roparjev, ki so izborno
oboroženi in mu popolnoma udani. Domačini se
ga tako bojijo, da se niti tujem, ki tja priha-
jajo, ne upajo pritožiti. Baje se pripravlja zdaj
aspicija z vojaki, da se ukroti to cloveško
zverino, ki si je nabrala tekom let velikanske
naklade.

57 otrok je imel baje neki ogrski grof
Emil Berenji, ki je prišel pred kratkim v
nominico in je tam umrl. Zapustil je več milijonov
kron premoženja. Ko je umrl, tožilo je
škupje 57 dekle, složkinj, vzgojitelje itd. gro-
duje zapuščino, če da jih je napravil pokojnik
za matero in mora vsled tega zapuščina za njih
deco skrbeti. Vbogi grof se je moral pač v
grobu obrniti . . .

Priloga. Današnji številki dodali smo prilogo,
ki obsegata pripomočilo svetovno znane "zvezdne
znamke" Tomaževe moke, ki se jo danes splošno
kot najboljše gnojilo fosforjeve kislino proglaša.
Opozarjamо še posebej na to prilogo.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Ornig — potrijen. Poroča se iz Dunaja, da
je po dolgotrajnih rekurzih od strani nasprotuj-
kov cesar izvolitev g. Jos. Ornig za okrajs-
nega načelnika in g. pl. Pongratz za nje-
govega namestnika potrdil. Čestitamo!

Toča v Halozah napravila je res grozovito
škodo. Dobili smo celo vrsto poročil in človeku
se kar srce krči pri čitanju teh poročil. V po-
sameznih krajih je vse pobito in uničeno; zelene
trsne jagode ležijo na tleh, da se človek niti
prestopiti ne upa. Koruza, fižol, krompir, vse
je izginilo . . . V teh časih se res vidi, kako
započesen je vbogi kmet v trenutku bede. Prva-
ški občinski predstojniki, ki so dosegli svojo
službo večinoma po milosti tega ali onega poli-
tičnega duhovnika ali doktorja, se večidel
prav nič ne brigajo. Kaj bi se tudi brigali, ko
ničesar ne razumejo in ko večinoma le usmilje-
nje — z lastnim žepom pozna? Za-se in
za svojo žlahto si že brusijo podplate, blagor
občanov pa jim je skoraj vedno deveta briga.
Prvaški advokati in politikovci duhovniki seveda
tudi nimajo več srca za slovenskega kmeta, ki
se mu le v času volitev prilizujejo. Ekspenzarji
slovenskih advokatov po toči prav nič niso tri-
peli in bernja naših črnih gospodov gotovo tudi
ne bode manjša. Kakor rečeno, vsi ti ljudje
pozna slovenskega kmeta le v času volitev,
ko je treba s farizejskimi očmi in medenimi
obljubami glasove loviti . . . Pa zdaj, v času
revščine, zdaj vidi halozanski kmet, da vsi slo-
vensko-narodni klerikalni in liberalni poslanci
niso niti piškavega oreha vredni. Kje so ti
ljude z daj, ko kmetska deca strada in ko
njih zvesti volilci obupavajo? Kje so Brenčič, Meško in Ozmeč? O Brenčiču pisarijo hi-
navski klerikalni listi, da si je "ogledal škodo";
— ja, morda škodo v svojih goricah! In kaj je
napravil? Kaj sploh zna napraviti, ko niti pe-
resa od kuhalnice ne razloči? Kaj zna napraviti,
ko mora kaplana Korošca šele za dovoljenje
prositi, če sme usta odpreti? Meško in Ozmeč pa se zabavata po "čukarskih" fantalins-
kih veselicah v ormožkem okraju, kadar zbjiga
toča naše gorice. Kupica vina ju dvigne čez
solze halozanskega kmeta . . . Kaj bi tudi storila?
Saj sta vendar sama na povelje Korošča in Benkoviča pomagala razbiti štajerski deželni
zbor in zadolžiti deželo, od katere edino bi bilo
mogoče pričakovati izdatne pomoči? . . . Vsi
skupaj so za v staro šaro, ti slavni slovenski
"odlični" poslanci, katere je halozanski kmet v
neverjetni zaslepjenosti na povelje svojih du-
hovniških komandantov izvolil. Edino našega
Orniga se v trenutku nesrečet zopet pozna,
kaj njemu se zatekajo zdaj i najklerikalnejši Ha-
ložani, njega prosijo, da naj jim preskrbi pomoči,
na njega se zdaj zanašajo. Volili so Meška,
Ozmeča, Brenčiča, a na od toče razbitem
svojem posestu prosijo zdaj — Orniga
za pomoč! Mi gotovo tega nikomur ne očitamo,
kajti mi tolikokrat prokleti "Šta-
jercijanci" ne poznamo v slučaju
nesreče nobenih strank. Revez je
vsakdo, kdor je doživel točo. In tudi naš Ornig
ne pozna v takem času političnih strank. On
edino, ki ni bil od kmetov izvoljen, se pote-
guje z vsem svojim pogumom in velikim vpli-

vom za kmetske koristi. Njegovi takoj po toči
storjeni koraki so imeli tudi takojšnji uspeh. Pa
naj potem nasprotui listi še tako nesramno re-
snico zavijajo, naj še tako grdo Orniga in našo
stranko psujejo, — mi se ne boderemo nad ne-
srečnimi kmeti maščevali, mi jih ne boderemo za-
pustili! Kar je mogoče od države in dežele za
naše kmete dobiti, to bode Ornig stori-
ril, čeprav bode žel le sovraštvo in nehvaležnost.
Mi smo in ostanemo gospodarska stranka!

Še toča v Halozah. Poroča se nam: Zopet
je v sredo 14. t. m. toča uničila naše lepe
vinograde in sicer sledče: Majberg, Tramberg,
Vareja, Pristova, Popenberg, Rodinsberg. Kaj bo
tega, kje je naša trgovatev? Sila je grozna, po-
moč prosimo državo, posebno g. Orniga, da
nam pomaga!

Kaplan pobegnil. Iz sv. Barbare v Halozah se poroča, da je tamoznji kaplan Anton Berk pretekli četrtek — izginil. S kislom obrazom je "knez halozanski" župnik Vogrin to raz
pričnike oznanil in rekel: "Gospod kaplan so šli
na potovanje. Pozne maše zato ni. Molite ža-
lostni del rožnega venca!" . . . Glej, glej, kaj
se vse godi pod ţeslom "kneza halozanskega"!
"Gospod kaplan Berk" so torej "odpotovali",
— zakaj neki? Ali so morda zaradi tega odpo-
tivali, kjer so bili zaradi opravka s solaricami
državnemu pravdništvu naznanjeni? Potem go-
spod kaplan niso "odpotovali", marveč po-
begnili so, pobegnili pred grozeco roko
pravice, ki je seveda za farje vedno prepočasna!
Navadni človek bi bil že davno pod ključem, a
takega kaplana, ki ne more držati svojih bla-
goslovijenih prstov od nedolžne šolske dece, se
pusti, dokler ne — "odpotuje" . . . Govori se,
da je Berk v Ameriko "odpotoval." Tam bodejo
imeli zdaj že celo zbirco slovenskih kaplanov-
poštenjakov, ki so zaradi bolj ali manj črne
vesti kakor nočna ptica čez "veliko lužo" sfro-
tali. Tako so že v Ameriki kaplani Schiller,
Murn, Šorn in Berk bode zdaj lahko četrti za
lepo "tarok-partijo" . . . Osirotel pa je zdaj
popolnoma barbarska "Marina družba." Sie
weinten sich die Äuglein rot", in deviška ne-
dolžnost marsikatere vroče zagovornice dr. Ko-
roščeve politike ne more razumeti, zakaj se ka-
plana Berka pohlevni pogled ozira raje na ro-
žine popke nego na polno razcvete solnčne
rože . . . "Knezu halozanskemu" pa, ki je zdaj
poleg Rabuzeka še Berka doživel, svetujemo
prijazno, kakor smo bili vedno z njim prijazni:
opustite raje politiko in brigajte se za življenje
svojih kaplanov, za katere ste v gotovem oziru
odgovorni!

V Hrastniku in v Trbovljah se šopiri zopet
Roševa stranka in skuša vprizoriti hujskarijo
proti nemški šoli ter proti posameznim osebam,
ki so si stekli zaslug za to nemško šolo. Sicer
je bevkjanje Roševe klike, ki je dobila itak že
od vseh strani svoje zaslužene brce, nima prav
nobenega pomena. Gotovo prizadetim gospodom
tudi v sanjah v glavo ne pade, da bi na razne
Imparije, ki jih Roševa klika v "Slov, narodu"
odklada, odgovarjali. Saj so se ti hrastniški
"narodnjaki" že sami v enem in istem listu
("Slov. narodu") očitali drug drugemu vse mo-
goče stvari. To ravno ni stranka, — to je im-
pertinentna klika, ki se hoče s politično gonjo
svoje žepe sflikati, kakor si je stari Roš z nem-
škim denarjem svoje zaklje polnil. Na tako klico
nikdo ne čuje in tako bevkjanje ne seže napad-
nem možem niti do kolen. "Narodni" dopisuni,
ki so znani kot pretepači in postopači, ki so
svoj čas kofre pekovskih pomočnikov siloma od-
pirali, ki sploh ne spadajo v olikanu družbo,
ki imajo že najrazličnejše stvari na vesti, ki so
poštene Slovence že v smrt gnali, ki tvorijo
pravo poučično druhal, — ti "narodni" dopisuni
torej so za vsakega poštenega človeka
"luft". Naj psujejo, naj rogovilijo, naj hujskajo,
saj jih ne spoštujejo niti tisti, katere s slabim
špiritem življajo. Trboveljska družba, občinski
svet, nemška šola in sploh javnost pa po pi-
ščalki takih propalih hujskajev ne bodo plesali!
Pika!

To je sitno! Sl. n. piše: Nedavno tega
je sedel državni poslanec dr. Verstovšek v Pet-
kovi gostilni v Ljubnem v Sav. dolini. Poprej
je v neki izmed sosednjih far zboroval. Pride v
sobo korenjaški kmetski fant iz Nove Štife in
nekateri navzoči gostje ga vprašajo, če je bil na

Mir?

Turko-italijanska vojska trajala že tako dolga, da sta obe države že iz gospodarskih ozirov
prišleži žeti. V Švicarskem mestu Lausanne
je včeraj se vršilo že do zdaj tudi že
nizvodno pogajanje, ki se soveda

dozdružno tajna. Zastopniki Turčije stanujejo v so-
dem mestu Evianu, zastopniki Italije pa v Lausannu;
noprav se vršijo enkrat v tem, potem zopet v drugem

Evian-
les Bains

shodu državnega poslanca dr. Verstovšeka? — „Ah kaj, takega trepa jaz ne grem poslušat“, je bil točen odgovor. — Kmetje so se muzali in opozorili fanta, da je dr. Verstovšek v goštinil. Če ga je potem prosil za odpuščanje, se ne vè. Pa očvidno so Savinjsčani istega mnenja ko francoski bonapartist Jules Delafosse, ki je izrekel o poslancih splošne in enake volilne pravice krilate besede: Sedaj rabimo take poslance, da jim lahko na glavo pljuvamo!“

Odlikanje. Cesar je podelil nadkomisarju finančne straže g. Jos. Pristolitsch zlati zaslužni križevec s krono. Čestitamo!

V Bukovcih priredi tamošnja prostovoljna požarna bramba dnè 18. avgusta 1912 v prostorih g. Korenjaka tombolo s krasnimi dobitki, veselico in plesom. Začetek ob 3. uri popoldne, vstopnina prosta. Kèr je čisti dobiček dočlen v društvene namene, priporočamo prav toplo obisk te veselice.

Sejem v Peklu. Piše se nam: V pondeljek dne 19. avgusta t. l. se vrši v Peklu na Poljčanskem kolodovru veliki živinski sejem. Živinoposestnikom se da v naznanje, da so sejmi križen odprt in se sme iz vseh krajev živina na sejem pragnati. Sejemska vstopnina se ne pobira in je veliki prigon živine kakor obisk tujih in domačih kupcev pričakovati.

V Peklu pri Poličanah bil je za župana zopet g. Jos. Baumann izvoljen. Za prvega občinskega svetovalca bil je izvoljen g. Karl Sima, za drugega g. Karl Zimmer in za blagajnika g. Anton Schwelz. Čestitamo vsem prav prisrèno!

Z nožem sunil je v mariborski okolici delavec Jakob Vogrin zidarja Maksa Lukas in ga je smrtnonevarno ranil. Suroveža so še isti dan zaprli.

Kravo ukradel je posestnik Mesnarič pri Radgoni posestniku Kocijanu. Ko je hotel ukrazeno kravo na sejmu prodati, so ga orožniki prijeli in zaprli.

Na kolodovru v Celju se vršijo že dalje časa tatvine blaga; ravnateljstvo obljuduje 20 kron nagrade tistem, ki bi tata naznani.

Automobil zadel je na cesti od Dobove v Sele v voz posestnika Šetinc, na katerem je bilo še 4 drugih oseb. Voz se je preobrnal in so vsi hudo ranjeni. Proti šofèru se je napravilo naznano.

Iz podstrejja padla je v Poličanah dekle Marija Kidrič. Zlomila si je hrbet in je morala čez dva dni umreti.

Uboj. V sv. Martinu na Paki so fantje pisanjevali. Nastal je preprič, med katerim je Blaž Merzlak fantu Pavlu Muzgo vrèk na glavo vrgel. 14 fantov je skočilo potem na Mrzlaka in ga je tako hudo pretepljalo, da je drugi dan v groznih bolečinah umrl. Orožniki so več storilcev zaprli.

Smrt v nevihti. V bližini Maribora gnala sta dva živinska kupca 48 kòsov goveje živine, ko je nastala huda nevihta. Blisk je enega bikeca splašil, tako da je ta Franca Supančič v trebuh sunil. Preparal mu je trebuh, da so čreve vun stopile. Supančič je kmalu nato umrl. Drugi trzec mu ni mogel pomagati. Živila je pomiril le s tem, da ji je oči zavezal.

Boj z zločincem. V Sevnici so orožniki hoteli nevarnega vložilca Franca Pučnika iz Zagreba aretirati. Pučnik pa je zbežal in je pričel na orožnike streljati. K sreči ni nobenega zadel. Šele potem so orožniki rabili orodje in tako zločincu ranjenega v zapor odvedli.

Otroška nesreča. V Savodni pri Celju obeshal se je 6 letni Vinko Apner na neki voz. Otrok je padel, voz je šel čezenj in ga smrtnonevarno ranil.

Z užigalicama igrala se je pri hlevu posestnika Dornik v farovžu v Savodni 4 letna Ela Sterle. Svinjaki so pričeli goret in ogenj je napravil za 600 kron škodo.

Svarilo. Piše se nam! Alojz Samuda, agent, prodaja na ime Samuda in Vivoda, Celje, neko varstveno pripravo za mlatilne stroje (Schutzzvorrichtung für Dreschmaschinen). Ker je dosti kmetov kupilo in po 10 kron naprej plačalo, dobili pa niso nič, naj se vsak poškodovan kmet pritoži pri žandarmariji, da se takemu nastopaju konec napravi!

Kokoši kradel je v Rogaški Slatini kočarski sin Jakec Kidrič. Prodajal jih je nekemu krémjanu, denar pa je zažingal v veseli družbi. Zdaj se bode v luknji postil.

Draga ljubezen. V prvaško gostilno „Zadruge“ v Slov. Gradcu so dobili kranjsko kelnerico Malči Alič. Ta je bila poklicana, da obvaruje slovanski značaj gostilne. Nekemu Francu Stineku pa je kranjska devojka ukradla 260 krun, katere je skrila v svoj moderni klobuk. To plačilo za ljubezen se je zdelo Stineku previsoko in zato jo je izročil orožnikom. Slovenjegraški „Narodni dom“ pa žaluje po kranjski devojki.

Cenega vola je hotel dobiti kmet Franc Valenza iz Mestinja. Na sejmu v Kostrivnici je nameč ukradel posestniku Werku vola. A zasačili so ga takoj in ga na lici mesta grozno pretepli ter orožnikom oddali.

Grožni umor. V Jiršovcih so našli 21 letno kočarjevo hčerko Alojzijo Bukšič s prerezanim vratom mrtvo ležati. Bila je v drugem stanu in splošno se sodi, da jo je njen zapeljivec umoril. Orožniki so pričeli strogo preiskavo.

Ogenj. Pri posestniku Levičnik v ptujski okolici je vpepelil ogenj hišo, gospodarsko poslopje, hleva z vso kromo in pohištvo. Skode je za 3000 K., posestnik pa je komaj za 400 K. zavarovan. Govori se, da je lastni oče posestnika zažgal, to pa iz maščevanja, ker je neko tožbo proti sinu izgubil.

Otrok zgorel. V Lučah je pustila Marija Šeh svojo 1½ letno hčerkko v vozičku poleg peči in je šla proč. Nakrat je padla iskra v voziček in je zažgala. Ko je prišla mati nazaj, našla je mrtvega otroka popolnoma zgorelega.

Zaprli so v Brežicah posestnikovo hčerko Antonijo Stibrič, ker je izvršila celo vrsto tatvin.

Ustrelil se je v Radgoni huzar Ludovik Orban. Bil je takoj mrtev. Vzrok samomora je baje neka družinska zadava.

Železničarjeva smrt. V Raifnig-Fresenu prišel je v službi delavec Ignac Kotnik med „puferje“, ranilo ga je tako težko, da je eno uro pozneje umrl. Nesrečnež zapušča vdovo in več otrok.

Brezrčna mati je menda kočarica Jožefina Volšek v Vrhiju pri Teharjih. Svoje dve hčerki trpinčila je tako hudo, da sta vse raztrgani in izstradani pobegnili. Orožniki so napravili proti brezrčni materi naznano.

Naznani so sodnji vžitkarji Franca Horvat iz Zgornje Kotinje, ker se je delal za „zdravnik“ in je razne osebe z ničvrednimi zdravili prav grdo sleparil.

Ubijalec. Hlapec Šober prišel je v Nendlov hlev v Pobrežju pri Mariboru in se je tam skregal s hlapcem Vavko. Naposled je vzel vile ter je Vavkota dvakrat po glavi udaril in mu roko predril. Vavko je smrtnonevarno ranjen, pa se mu je vendar posrečilo zbežati. Medtem pa je prišel v hlev še hlapec Frangeš, ki je Šobra vprašal, zakaj razgraja. Šober pa je udaril Frangeša tako hudo z vilami po glavi, da je Frangeš na vožnji v bolnišnico umrl. Ubijalca Šobera so orožniki arstirali in sodniji oddali.

Iz Koroškega.

Škocijan v podjunske dolini. Piše se nam: Mi domačini smo gotovo jako miroljubni in poblevni, a nastopanje našega fajmoštra Vinka Poljanec je tako, da mora vsaka potrežljivost ponehati. Poljanec je pravzaprav „kmetijski uči-

telj“ in oskrbuje le postransko duhovniške posle Popoldansko božjo službo, ob nedeljah se večno imaza izpusti, medtem ko prireja fajmošter pa raznih gostilnah svoja predavanja. Končno pa ne imeli ničesar proti temu, ako bi fajmošter pri tem svojih dolžnosti ne zanemarjal in akbi se poslušalcem res kaj za kmeta praktičnegu nudilo. A fajmošter naj bi raje enkrat svoj lastno gospodarstvo primerno uredil. Nemu se mema menda njegove lepe besede prav nič ne koristijo. Hrana za njegove posle je najslabejša. Od plačila se poslom večidel nekaj odtrga. V cerkvi pa se psuje in smeši tarane. Sam se je fajmošter pri drugih pridigal v cerkvi že večkrat smejal. Ko so pa n. p. na Veliko nedeljo dve tuji dami v cerkev stopili in si prostora iskali, ju je pred vsemi ljudmi iz altarja grdo nahrul. Cerkvene pevce tudi vedno zmerja in tako že nobeden več rad ne poj. Na pokopališču zmerja pevce, da se morajo pred otroci sramovati. Še hujše pa nastopa v šoli. Pritožite in sodnijske razprave zoper njega dokazujejo pač natanko njegove čudne lastnosti. Svetujemo fajmoštru prav resno, naj se poboljša, kajti drugače se budem enkrat malo natančnejše z njim popečati!

Trg Grebinj. (Zakaj pa ni ostal dehant v Pliberku?) Piše se nam: Dan 1. t. m. pustilo se je g. fajmoštru Ivanu Volaučnik iz Rudna tukaj izkušno iz verouka in cerkveno vizitacijo napraviti, kar se je tudi natanko kakor pri škofu, zgodilo. Že od daleč so zvonili vsi zvonovi, duri so bile široko odprte, sveče so gore na oltarju in s trepetajočim srečem se je g. duhovnega svetnika pričakovalo te sprejelo. Nam je itak znano, kako rad g. Volaučnik obe roki k poljubu pomoli. Privoščimo mu tudi to poljubovanje, ker mu baje kako dobr dene. Le eno bi Vam rekli, g. Volaučnik, pustite v Rudenu istotako zvoniti, kadar bode kaki revez pokopani, kajti mrtve se mora častiti in vse smo ednaki otroci božji . . .

Podravlje. (Pogreb). V torek dne 6. t. m. smo tukaj vedno veselega, mladega moža in zadnjemu počitku materi zemlje izročili. V času ko se narava toplega leta veseli in ko nam drevje zelenje in dragoceno sadje kaže in ko se dušeča ajda k življenju vzbuja, je srce našega dobrega tovariša Matevža Kulnig za vekomaj zaspalo. Z Kulnigom izgubimo veselega tovariša in zvestega naprednjaka, ker je on, po zimi pri nekem shodu, ko ga je že pljučnica jako mučila, še javno pokazal, da on hoče prostostati, se nič ne boji in se ne pusti pod jarom klerikalizma voditi. V temih Podravljah, kjer se naprednjaki lakko na prstih izstreljajo kraljuje še smrtna kosa tako, da je nam v dveh letih že tri naprednjake vzela! — Na grobu g. Kulniga žaluje njegova ljuba mati, katere najboljša podpora je on bil in njegovi brati, sestri in svaki, ki so vedno v ljubezni in edinstvu vkljupljeni. Mi delimo in čutimo bolešino s Vami, ter žalujemo, ker nam izgubo nihče ne more nadomestiti. Pripravimo ga le v dober sposomin in zemlja bodi pri njemu hladna in lahka.

Podučni tečaj za živinske strežnike in planinske pastirje na spodnjem Koroškem priredil c. k. deželnna komisija za agrarne operacije v času od 1. do vstevši 7. septembra t. l. na Luši (Luschaalpe) pri Globasnicu. Tečaj se je nameraval najprve meseca avgusta prirediti, ali zaradi pomanjkanja časa se šele zdaj vrši. Počudovalo se bode udeležence v sledečih predmetih: 1. Držanje in gojitev živine. — 2. Ravnanje v hlevu. — 3. Poraba gnoja. — 4. Ravnanje na paši. — Zlasti se bode oziralo na porabo gnoja, kar je za vse planine in paše jasno. Sprejemo se mladi ljudje v starosti od 15 do 24 let, ki se hočejo podati v kmetijski službi zlasti planinskega (alpskega) prometa. Udeleženci tečaja dobijo na dan po 2 kroni od-

Milo je zaupen predmet!

Kako to, da obvladajo Schichtova mila celo monarhijo?
Ker so nedosezna v kakovosti, štedljivosti in čistosti.

sle.
či-
po
bi
ter
ako
ega
roje
sa-
ne
jša.
V
je
reč-
eljo
ora
rdo
in
pa-
cimi
žbe
jejo
emo
lra-
jim
tal
Due
Vo-
in
udi,
aleč
rete,
zem
ter
Vo-
imo
bro-
stite
re-
mi
m.
ak
asu,
nam
ko
na-
ek-
to
po
nica
rost
jar-
jah,
jejo,
dveh
u g.
naj-
estre
nosti
o z
ne
spo-
pla-
redi-
je v
. na
je
ali
Po-
pred-
Rav-
Rav-
na
jako
i od
ijske
neta.
od-

zakar se imajo oskrbovati. Naznanila je deželnemu alpski inšpektoru Jos. Pacher v Ljubljani.

Automobil se je vnel in popolnoma zgorel je učitelju Hans Rauter v Sv. Andreju. Škoda velika.

Zaprli so v Beljaku berača Karla in Ernsta, ki sta napadla policaja in sta vsled ga javnega nasilstva obtožena.

Vlomil je neznani tat v kočo na Platzeralpi v Puchreitnu in pokradel precej tam shranjene blaga.

Nepoboljšljiv je menda Janez Taurer, ki je 33 krat predkazovan, čeprav je šele 35 let star. 29. julija je prišel iz zapora, kjer je zaradi tativine 10 mesecev sedel. Tako drugi dan je že zopet v občini Irschen vlomil in kradel. Vlomil so ga in zaprli v Greifenburgu, a tam se mu je posrečilo pobegniti. Malo pred italijansko vojno pa so ga zopet orožniki vjeli in odvedli v celino sodnijo v Celovcu.

Pazite na deco! V Celovcu padla je 3 letna hčerka trgovca Fr. Waldner v posodo z vrelo vodo. Dobila je take opeklime, da je vkljub zdravniški pomoči kmalu nato umrla.

Prednji tat ukradel je v Gurlitschu iz neke vile pohištva za 200 kron. Potem je hotel drugo ednako tativino izvršiti in je pripeljal vse do celo k vili. A tam so ga pregnali.

Zaprli so v Sv. Lenartu Petra Rabensteiner, ker je na paši koze kradel. — V Beljaku so zaprli nekega Albinu Rautz zaradi žaljenja vlastnega. Rekel je, da se hoče v ječi pijančenja odvaditi.

Utonila sta v Redingu 11 in 14 letna sinova tesarja Valentina Graf.

Nesreča. Čuvaj Sparowitz pri Svetnivasi je iz železniške proge pregnati neko kravo, in je ravno vlak pridržal. Vlak je čuvaja in kravo prijet. Sparowitz je bil težko ranjen.

Ponarejeni denar se je izdajalo na „žegnajo“ v Djeksah. Slepjav je še ni dobilo.

Tat. V Pfaffendorfu ukradel je hlapec Hugo Mittermoser svojemu gospodarju kolo in zlatnine v 200 kron ter jo je potem neznano kam počival.

Vlomil je nekdo v vilo „Seehof“ v Seedenu in ukradel kolo za 215 K ter štifletna na 14 K.

Koledar naprednega čebelarja za avgust.

(Piše: Alojzij Krizančič, Vel. Nedelja.)

Glavna in končna čebelna paša je pred nami. Vsa- noga napredno mislečega čebelarja sveta dolžnost bodi s svoje panje-natančno ogledati, nje pripraviti z zdravljivo, z dodanjem zrele zalege; z zamenjavo zdravih, kreplih, mladih matic; z odstranjevanjem trotvok in nje zalege; kakor tudi mogoče s špekulativnim pitanjem, — da jem pripomoremo do ogromnega naraščaja čebel — delav, ki nam le kod močna družina zamore jesensko čebelno pašo iskoristiti in nam nanositi medu, katerega odvirolo in jed je nad vse dobro poznana, čebelarja pa založi z svitlimi kronicami in mu na tak način njegov crud poplača. Da se to zgodi, treba je:

1. Dá imamo močno objudeno čebelno družino, katero smo ojačili z dodanjem zalege, smo po dva, tri ali štiri slabe panje združili in le tisto uatico pustili, v katerem kod majhnej družinice bielo vse v najlepšem redu založeno z lepo maldo zalego, vse ostale matice pa smo uničili. Med je odvisen le od teških rojev, s slabici pa imamo samo jezo, je moremo pitati, vsek čas so izpostavljeni večsam, mravljam, pajkom, štrigalicam, torej samim nadležnim črvom, končno če ne prej, nam pa v

*) Pod tem naslovom objavljali bodovali vsak mesec kratki se-mamek poglavinih čebelarskih del, katerega nam daje v hvale-vredni ljubezništvu eden najboljših štajerskih čebelarjev, g. Krizančič na razpolago. (Op. uredni.)

spomladni umrjejo, ker se slabič ne more ogreti in zimskega mraza varovati, mora torej več medu jesti, da se ogrejejo čebele, kar je pa v zimi škodljivo, ker ne morejo izleteti in se očistiti, jim blato v črevesih zaostane in — umreti morajo. Lahko tudi slabice srednje močnemu panju dodamo.

2. Da imamo mlado krepko matico, ki nam mora še zaleči (dokaj mladič čebel, ki so neobhodno v spomladni za ogrevanje in pitanje zalege potrebne, ker stare čebele le donačajo med, obnožino, smolo, medtem ko bi zalega bila izročena gladu in smrti, ko ne bi bilo mladih v pozno jesen izleženih čebel). Posebej še se moramo pripraviti o stanju matice in nje o d p r t e zalege v tistem panju ki trotov ne zakolje v avgustu, tak je ali brez matice, ali trotnik, ali pa ima prestaro, neoplodjeno matico.

3. Z špekulacijskim pitanjem se štirinajst dni pred vsako glavno pašo menjajo; misliti moramo tako, da imamo ne le samo ogromno izleženih čebel, ampak da še iste vsaj štirinajst dni ostanejo kod varuhu mlade zalege v panju, in če torej ne grejo na pašo, kakor se nam to dozveda, ampak se mora čas špekulacijskega pitanja tako vpletati, da imamo v glavnem paši res izletajoče delavke donašalke meda; tedaj si koristimo.

4. Kar se pa meda tiče, naj ne bo noben čebelar v skrbih, kam ga prodati. Pač pa naj bo med čist, brez vsake primesi voščin ali še celo zalege, v lepih posodah. Pomniti moramo, da se le tisti sati z medom odvzemajo, ki imajo vsaj četrtek do polovice satu že med zadelan in zlepiljen; ne smemo se pa dotakniti satovja, na katerem se še zalega nahaja. Vsa priprava kakor izmetnica (Schleudermaschine), vilice (Gabel), nož, glazi ali plehasta posoda naj bo predvsem lepo čista, ako hočete med za konta prodati; misli, da je čistota glavna čednost čebelarja. Le pomisli, stari slammat koš, ko ga z blatom z zmeso iz kravjega in ilovice obmaže, čebelar z žveplom zakolje, zdrobi in stiska vse čebele, vse črve, vse ličinke tako da se človeku studi misliti oz brati, kaj šele če bi moral tako godlo jesti — — — pfui! Torej čistost in še enkrat čistost! Napreden čebelar kaj takega gotovo storil ne bo. Končno želim vsem čebelarjem, da bi patron čebelarjev sv. Ambrož se zrl na vsako posodo in njo napolnil do vrha z medom. — — — Zun! zun! zun!

O izkorisčanju odpadkov okopavini.

K okopavinam prištevamo vse one poljedelske rastline, katere moramo ves čas njihove rasti pridno okopavati, ako hočemo, da se nam dobro obnesemo. Tu sem spadajo razne gomoljate in korenaste rastline kakor krompir, topinambur, korenje, repa, pesa, podzemski koleraba, pa tudi zelje in buče. Ko se spravlja v jeseni korenje, repa, pesa, podzemski kolerabe in zelje pod streho, nakopci se mnogo njihovih odpadkov oziroma perja. V tem času je krme, osobito pa za prešiče, odveč, zato je umestno, da se to perje posuši in shranji za zimsko in pomladansko krmiljenje. Kjer imajo kozolce, devajo pesino, repino in korenjevo perje v te, da se v njih posuši. Perje podzemski kolerabe in zelja, posebno pa zeljnih trsov, se pa ne more spraviti oziroma posušiti na ta način. Tam, kjer kozolci nimajo znojiso odpadke okopavini, če je le mogoče pod streho, obesijo jih pa tudi na ograje, ali pa jih celo razširijo po kaskni trati, da se posuše. Ako je jesen za sušenje teh odpadkov ugodna, t. j. suha in vetrovna, posuše se dobro v kozolcih in v podstrešjih ter celo razširjeni po tleh, nakar se shranijo potem za zimsko in pomladansko krmiljenje prešičev. Vse drugo pa je, ako ni jesen vetrovna in če še celo dežuje. V takem slučaju segnjite večina v kozelce in pod druga ostrešja spravljenih odpadkov, posebno pa gredo popolnoma pod zlo oni odpadki, ki vise po ograji in ki leže razširjeni po tleh. V tem slučaju je ves naš trud, zmanj proti koncu zime nastopi vsled tega pomjanjanje krme za prešičev. Kaj nam je toraj storiti, da to preprečimo? Naše gospodinje, ki prešiče navadno same oskrbujejo, začno segati v tem slučaju po ajdinih plevah, po suhi detelji, po senem drobu, toraj po takšni kriji, ki je v primeri z dobro spravljenimi zgoraj navedenimi odpadki malovredna. — Da imam tu v mislih krmiljenje plemenskih prešičev, razume se pač samo ob sebi. — Ko pa nastopi spomlad, se vidi naše ženske po njivah, kjer stikajo kurja črevca in drug malovredni plevel, da bi prehranile z njim prešiče vsaj za silo. V pretekli jeseni je pa šlo morda mnogo izdatno krme v obliki okopavinih odpadkov samo zato pod zlo, ker se niso primerno spravili, dasiravno so stroški za to razmeroma malenkostni. Pravilno in sicer po obilnih skuš-

njih pisca teh vrstic in po skušenjih drugih gospodarjev, kateri so pišečim navodilom sledili, se pa doda ohraniti odpadke raznih okopavini na naslednji način: V jeseni, ko se zelje pobira ter spravlja pod streho, spravljaj se čimprej za tem, n. pr. v enem tednu časa, tudi krmska pesa, korenje, repa in podzemski koleraba. Vehe ob zelja kakor tudi njegovi trsi, naj se s primernim orodjem razsekajo na kose, prav tako tudi pesino, korenjevo, repino perje itd. Ves ta material, zmešan s prav drobčkanom repo in korenjem vred, naj se znozi potem v kako staro, za kisav z ne, več rabljivo kad ali pa v kak za hrانje vina nerabljen sod, ter naj se ga, ko je plast materiala že precej debela, čim mogoče dobro stlači z obutimi nogami. Tako naj se ravna, dokler se kad ali sod do vrha napolni. Na vrh tako spravljenih odpadkov naj se položijo tako kakor pri kisavi deske in obtežijo potem z debeljimi kamni. Konečno naj se nalije v kad ali sod toliko vode, da bo segala do gornjega roba posode. S tem je to delo dovršeno.

Tako vloženi odpadki se v kratkem času tako kakor repa ali zelje skisijo in poškodijo se potem lahko v zimskem času, ko primanjka druge zelene krme, osobito pa zgodaj na spomlad, ko ni na polju še nič primerno krme, prešičem v kuhanem stanu. Prešiči žrdatko kisilo krmo jako radi, ta krma je v primeri z ajdini plevami, cempirjem ali senenimi plevami, suho deteli itd. veliko rediljnja. Če se tako ravna, ni potreba zgubljati časa spomladi z zamudnim nabiranjem kurjih črev in drugega plevela po njivah.

Kdor redi mnogo prešičev in prideluje prav v to svrhu mnogo okopavini, ni potreba, da se poslužuje za spravljanje okopavinskih odpadkov ravno kadi ali sodov, ampak poslužuje se lahko takozvanimi prezimnimi jan. Te jame se pa napravijo takole: Kje na prostem, toda v bližini svinjakov, se izkopa do 80 cm globoka, spodaj 1 meter, zgoraj pa 1 m 50 cm široka ter poljubno dolga jama. V to jamo naj se stlači odpadki popolnoma tak kakor v kad ali sod, le s tem razločkom, da se napravi podolgič kakih 60 do 80 cm visok ter kolikor mogoče dobro stlačen graben, katerega se konečno slamo pokrije in nanosi vrh te kakih 20 do 40 cm zemlje na debelo. Zemlja naj se potem čim mogoče dobro shodi ali stlači. Samo ob sebi se seveda razume, da mora biti jama na takem prostoru, kamor se ne steka deževnica ali kakšna voda, razen deževnice, ki pada naravnost na greben. Tako napravljeno in napolnjeno jamo odpre se potem na enem koncu in jemlje kisav zdolgič in nje. Vselej pa, ko se to dela, je treba v jami ostalo, zraku izpostavljeno kisav, s slamo in deskami pokriti, da ji ne moreta škodovati solnce in dež, ter da se tudi precej močan, toda nikakor neprijeten duh, ne širi po poslediščini.

Kdor se ukvarja s prešičerjem v malih, osobito pa v veliki meri in ta način uporabe okopavinskih odpadkov enkrat poskuši, ga gotovo nikoli več ne opusti. Ali skuši, boljše rečeno resnično uvesti ga je treba, ne pa le na članek prečitati, potem pa ničesar storiti, češ »saj to ni pri nas navada.« Ravn to je velika, neopravičljiva gospodarska navada pri nas, da se namreč marsikak istinito dober nasvet, marsikatera prav dobra naprava zato opušča, zato ne uvede, ker ni pri nas v navadi. »Starava navada je železna strajca«, veli naš pregovor, toda v železni strajci se pač ne more nitične dobro počutiti, bodisi po leti ali po zimi.

R. Do lenc.

(Prim. Gosp.)

Zelo okusno goveje juho

dajo najhitreje

MAGGI -JEVE kocke

(gotova goveja juha).

Ena kocka da takoj — samo z vrelo vodo polita, brez vsekoga drugega pridatka — 5 vin. Komad po

Pazite na ime MAGGI in

varstveno znamko

zvezdo s križcem.

HEINRICH LANZ MANNHEIM
Größte und bedeutendste Lokomobilfabrik Deutschlands empfiehlt
VENTIL-LOKOMOBILEN
mit Leistungen bis 1000 PS.
Für Heissdampf bestgeeignetste Betriebsmaschine.
Oesterreichisches Verkaufsbureau: Emil Honigmann, Wien IX.